

Door: Lotte, Merel en Marie-Louise

Binnen SPRONG Betekenisvol Samenwerken draait het om de ander echt zien, luisteren en blijven. Juist als het moeilijk wordt. Tijdens de bijeenkomst op 19 mei kwam dat thema goed binnen.

GEEF EEN F* OM DE
VOLGENDE GENERATIE, ZIJ
ZIJN DE TOEKOMST**

WAT GEBEURT ER ALS NIEMAND DOORVRAAGT?

De middag begon met de indringende theatervoorstelling Mistkind. Door beweging, decor, muziek en echte verhalen ontstaat een rauw en herkenbaar beeld van opgroeien zonder gezien te worden.

Wat gebeurt er als niemand doorvraagt?

De voorstelling liet zien hoe gedrag vaak zichtbaar wordt, terwijl het verhaal daarachter verborgen blijft. Driftbuien, stiltes, boosheid of terugtrekken. Het zijn signalen die we snel labelen. Maar wie vraagt er door? Wie blijft staan als het ongemakkelijk wordt?

**"IK DACHT ALTIJD
DAT HET AAN MIJ
LAG."**

"SOMMIGE
DINGEN VERTEL JE
NIET, NIET OMDAT
JE NIET WIL, MAAR
OMDAT JE NIET
WEET HOE."

**“WAAROM VRAAGT
NIEMAND WAT ER
THUIS GEBEURT?”**

SCHREEUWEN ALS NIEMAND LUISTERT.

De spelers maakten voelbaar hoe kinderen zichzelf gaan dragen als niemand meekijkt. Hoe “raar kind” of “altijd drama” langzaam onderdeel wordt van hun identiteit. En hoe een kind uiteindelijk gaat geloven dat het zelf het probleem is. Wat raakte, was de machteloosheid die onder het gedrag schuilgaat.

"ALS JE STIL BENT EN NIEMAND LUISTERT, DAN IS SCHREEUWEN DE ENIGE TAAL DIE OVERBLIJFT."

De momenten waarop een kind probeert zich groot te houden. Probeert te voldoen. Probeert geheimen verborgen te houden om anderen tevreden te stellen.

"Niet zo moeilijk doen, niet zo aanstellen."

"Ik probeer het tegen te houden. Opkroppen. Dan toch een driftbui. Die zagen ze wel, maar alles wat daarvoor gebeurde niet."

"Als je stil bent en niemand luistert, dan is schreeuwen de enige taal die overblijft."

In het nagesprek deelden de makers en spelers hun eigen ervaringen. Over hoe "normaal" geweld, misbruik of verwaarlozing kan voelen als je als kind geen ander kader krijgt. Over hoe belangrijk het is dat iemand niet meteen conclusies trekt, maar verder kijkt dan gedrag alleen.

WAT MAAKT HET VERSCHIL?

Wat kan voor ongeziene kinderen het verschil maken? Een volwassene die niet weggijkt. Een buurvrouw. Een docent. Een hulpverlener. Een oom, tante of jij? De kleine dingen maken het verschil, zoals hoi zeggen op de gang of een kopje thee aanbieden.

“Lieve kleine ik, je bent nooit echt kind geweest. Dat mag je van mij nu wel zijn.”

Die boodschap sluit aan bij waar SPRONG Betekenisvol Samenwerken voor staat. Kinderen en jongvolwassenen horen er niet alleen voor te staan. Binnen SPRONG betekenisvol samenwerken staan hun verhalen centraal. “We willen vanuit die verhalen de praktijken in zowel onderwijs, beleid en zorg en welzijn.

Reflectie.

**ALS JE HET WEL ZIET,
WAT DOE JE DAN?**